

2-а Субота Посту. Задушна Субота. Святих мучеників Євтропія і дружини його, Клеоніка й Васииска - 3 березня

Тропар (глас 8): Глибиною мудрости чоловіколюбно все управляєш* і корисне всім подаєш, єдиний Творче.* Упокой, Господи, душі рабів твоїх,* бо на тебе уповання поклали* – Творця, і будівника, і Бога нашого.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 8): Зо святими упокой, Христе,* душі рабів твоїх,* де немає болізни,* ні печалі, ні зітхання,* але життя безконечне.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 8): Тебе і стіну, і пристанище маємо,* і молитвеницю благосприятливу до Бога,* якого ти родила еси, Богородице безневісна,* вірних спасіння.

Прокімен (глас 6): Душі їх у блаженстві* перебуватимуть (Пс 24,13).

Стих: До тебе, Господи, підніс я душу мою (Пс 24,1).

Апостол: (Євр 3,12-16): *Браття*, глядіть же, щоб у когось із вас не було серця лукавого в невірстві і щоб воно не відступило від живого Бога, а, навпаки, підбадьорюйте щодня один одного, доки триває те «сьогодні», щоб хтось із вас не став запеклим через обманство гріха. Бо ми стали учасниками Христа, якщо додержуємо аж до кінця твердо нашу віру, як напочатку, як ото говориться: «Коли почуєте сьогодні його голос, не твердійте серцями вашими, як то було на місці бунту.» Хто були ті, що почувши, збунтувалися? Хіба не всі ті, що вийшли з Єгипту під проводом Мойсея?

Апостол: (1 Сл 4,13-17) (Померлих): *Браття*, Не хочу ж я, щоб не відали ви про покійних, щоб ви не сумували, як і інші, що надії не мають. Коли бо ми віруємо, що Ісус був умер і воскрес, так і покійних через Ісуса приведе Бог із Ним. Бо це ми вам кажемо словом Господнім, що ми, хто живе, хто полишений до приходу Господнього, ми не попередимо покійних. Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім ми, що живемо й zostались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завжди будемо з Господом.

Алилуя (глас 6):

Стих: Блаженні, яких вибрав і прийняв ти, Господи (Пс 64,5).

Стих: І пам'ять їх з роду в рід.

Євангеліє: (Мр 1,35-44): *У той час Ісус вийшов і пішов на самоту й там молився. Та Симон і ті, що були з ним, поспішили за ним, знайшли його й кажуть до нього: "Усі тебе шукають." Він же відповів їм: "Ходімо деінде, у сусідні села, щоб і там проповідувати, бо я на те й прийшов."* І він пішов і проповідував в їхніх синагогах по всій Галилеї, і виганяв бісів. І приходить до нього прокажений, благає його та, припавши на коліна, каже йому: "Якщо хочеш, то можеш мене очистити." І, змилюсь, Ісус простягнув свою руку, доторкнувся його і сказав до нього: "Хочу, будь чистий!" І вмить проказа зійшла з нього, і став він чистий. І, звернувшись до нього суворо, негайно відпустив його й мовив йому: "Гляди ж, нікому не кажи нічого, а йди та покажися священикові, ще й принеси за твоє очищення, що повелів був Мойсей, їм на свідоцтво."

Євангеліє: (Ів 5,24-30) (Померлих): *Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: Істинно, істинно кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерти в життя. Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть. Бо як має Отець життя Сам у Собі, так і Синові дав життя мати в Самому Собі. І Він дав Йому силу чинити і суд, бо Він Людський Син. Не дивуйтесь цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, Його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду. Я нічого не можу робити Сам від Себе. Як Я чую, суджу, і Мій суд справедливий, не шукаю бо волі Своєї, але волі Отця, що послав Мене.*

Причасний: Блаженні, яких вибрав і прийняв ти, Господи,* і пам'ять їх з роду в рід (Пс 64,5). Алилуя (х3).